

ήση τις τὸν σκοπὸν τοῦ ὤρμησε πρὸς τὴν οἰκίαν. Τὸ ἀνάβαθρον δὲν ἐκαίετο ἔτι· ἐπήδησεν ἐπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ φορτίου του καὶ τὸ ἔρριψεν εἰς τὰς φλόγας... Εἶτα στραφεῖς πρὸς τὸ πλῆθος :

— "Ἐνα ρόυβλι!... κλέπτη, γουρουνι! Πήγαινε τώρα νὰ εὔρη; τὴν μάνα σου!

Τὸ πλῆθος, κατάπληκτον, ἔμεινεν ἄφωνον... Ἐπήδησα ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ὃ δὲ συνοδοιπόρος μου μὲ ἠκολούθησε.

— Κτύπα! τρέχα! εἶπον εἰς τὸν ἀμαξηλάτην.

Ἦσθανόμην ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑποφέρω περισσότερο.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἄμαξα ἐκινήθη μέρος τῆς προσόψεως κατέρρευσε πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ ἀπεχώρησε τὸν στρατιωτὴν ἐκ τῆς πλατείας. Τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημά του διεγράφετο μέλαν ἐν μέσῳ τοῦ πυριφλεγῶς κύκλου. Ἐπειράθη νὰ ὑπερβῇ τὴν κἀμινον, ἀλλ' ἐνῶ ἠτοιμάζετο νὰ πηδήσῃ δοκὸς ἐπληξεν αὐτὸν κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἔπεσε...

— Κτύπα! τρέχα! ἐφώναξα εἰς τὸν ἀμαξηλάτην τύπτων αὐτὸν εἰς τὴν βράχιν διὰ νὰ τὸν ἐξοτρύνω.

Οἱ ἵπποι ἐκάλπαζον, τὸ πλῆθος παρεμέριζε, καὶ μετὰ μικρὸν ἐτρέχομεν ἐπὶ τῆς πεδιάδος.

Ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κοιμηθῶμεν.

(Henry Greville)

Μετάφρασις Ἄρ. Β.

ΓΕΓΥΜΝΑΣΜΕΝΑΙ ΦΩΚΑΙ

Ἐν πολλοῖς ζωοτροφείοις εὐρίσκονται γεγυμνασμένοι φῶκαι. Τεθειμένῃ ἐντὸς δεξαμενῆς ἢ ἀπλῶς ἐντὸς κάδου περιέχοντος ὕδωρ ἐκτελοῦσι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ κυρίου αὐτῶν ἀσκήσεις, αἵτινες μαρτυροῦσιν ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα εἶνε ἐπιδεδεκτικά ἀγωγῆς τινος.

Παρέστημεν μάρτυρες σκηνῆς ἀρετὰ περιέρου, ἧς ἦρωσ ἦτο γεγυμνασμένη φώκη. Ἡ φώκη αὕτη ἐξετίθετο ἐν ζωοτροφείῳ εὐρισκομένῳ ἐπὶ τῆς πλατείας Δουγκεσλέν, ἐν Δινάν, κατὰ τὴν μεγάλην ἐτησίαν ἐμπορικὴν πνήγηurin τῆς πόλεως ταύτης. Πολλοὶ θεαταὶ συνωστίζοντο περὶ μικρᾶς δεξαμενῆς, ἐν ἣ ἡ φώκη ἐξετέλει διαφόρους ἀσκήσεις. Ἐκολύμβη, ἐστρέφετο περὶ ἑαυτὴν, ἴστατο ὀρθία, ἔλεγε *μαμπα* καὶ *μαμά*, ὅπως καὶ ἄλλαι συνάδελφοί της, δηλαδὴ ἐξάγουσα δύο φωνὰς ὁμοιοζούσας πρὸς ὕλακὴν, καὶ τέλος ἠσπάζετο ἐκ τῶν παρευρισκομένων τοὺς θέλοντας νὰ προτείνωσιν αὐτῇ τὸ πρόσωπον. Πρὸς τοῦτο δὲ ἡ φώκη ὠρθοῦτο καθέτως καὶ προσήγγιζε λίαν ἠσυχῶς τὸ βύγχος αὐτῆς εἰς τὴν προτεινομένην παρεϊάν.

Αἱ φῶκαι εἶνε ζῶα νοημονέστατα. Ἐν ἀγρίῳ

καταστάσει εὐρίσκόμεναι κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τῶν περιηγητῶν, ὡς μητέρες δεικνύουσι συγκινητικωτάτην στοργὴν πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν. Εἶνε πρόθυμοι νὰ θυσιασθῶσιν εὐθὺς ὡς κίνδυνος ἐπαπειλήσῃ αὐτά· ἐπαγρυπνοῦσιν ὅπως μὴ ἀπομακρύνωνται πολὺ, θωπεύουσιν αὐτά, συμπαίζουσιν, ἀσπίζονται, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκδηλοῦσι μητρικὴν στοργὴν λίαν ἀνεπτυγμένην. Προσέτι, ἐνῶ τὰ μικρὰ καὶ αἱ μητέρες ἀναρριχῶνται εἰς τὴν ἀκτὴν ἢ τοὺς βράχους, προσέχουσιν ὅπως μὴ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ ὕδατος, ἔτοιμοι νὰ θυθισθῶσιν εἰς αὐτὸ ἅμα τῷ πρώτῳ συνθήματι· οἱ ἄρρεγες, αἱ γέροντες φρουροῦσιν ἀγρυπνοῦντες ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀγέλης. Ὡς προαισθανθῶσι κίνδυνόν τινα ἐκβάλλουσι βραχύνῃ κραυγῇ, αἱ θήλειαι ὀρμῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ εἰς ὃ σπεύδουσι νὰ θυθισθῶσι, ἀλλὰ συνηθέστατα πίπτουσι θύματα τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν εἴτε ὑπὸ σφαίρας κυνηγοῦ βαλλόμεναι εἴτε εἰς τοὺς ὄνυχας λευκῆς ἄρκτου ἐπιπίπτουσαι.

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῶν Παρισίων βλέπει τις καθ' ἑκάστην τὴν φιλίαν ἣν δεικνύουσι πρὸς τοὺς φύλακας τῶν. Ὅτε πλησιάζουσιν οὗτοι, αἱ φῶκαι ἀνορθοῦνται ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, παρέχουσαι σημεῖα οὐχὶ ἀμφίβολα φιλίας καὶ νοημοσύνης. Καὶ ὅτε οἱ φύλακες διανέμωσιν αὐταῖς τὴν τροφήν, αἱ φῶκαι ὑπακούουσιν ἐκτελοῦσαι σειρὰν ἀσκήσεων ἐπὶ τῇ ἐλπίδι προσθέτου ἀμοιβῆς. Βυθίζονται περὶ αὐτῶν, ἀναρριχῶνται εἰς τὸν βράχον αὐτῶν καὶ ὀρμῶσιν εἰς τὴν δεξαμενῆν.

Παρέστημεν πρό τινος εἰς τὴν κόμωσιν φώκης ἐν τινι ζωοτροφείῳ· ὁ φύλαξ ψήκτραν κρατῶν ἔτριβε τὴν φώκην, αὕτη δὲ προθύμως ἐδέχετο τοῦτο, καὶ ἔτεινε τὴν τράχηλον ἀνήγειρε τοὺς πόδας της, ἐξεδήλου μεγάλην εὐαρέσκειαν.

Ἄλλως τε ὅπως πειθῆ τις περὶ τῆς νοημοσύνης τῶν φωκῶν, ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσῃ τοὺς μεγάλους γλυκεῖς αὐτῶν ὀφθαλμούς, ὧν ἡ ἔκφρασις οὐδεμίαν ἀφίνει ἀμφιβολίαν περὶ τῶν αἰσθημάτων ἅτινα θέλουσι νὰ ἐκφράσωσιν.

Ἐναφέρομεν γεγονό· τι καταδεικνύον τὸ φιλοκοινωνικὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν χαρακτῆρα τῶν φωκῶν. Διευθυντῆς θηριοτροφείου τινὸς ἔθηκεν ἐνώπιον ἡμῶν, ἐκ περιεργίας, κροκόδειλόν τινα ἐν τῇ δεξαμενῇ φώκης· ἀμφοτέρω τὰ ζῶα εἶχον τὸ αὐτὸ μῆκος, ἐνὸς μέτρου περίπου· ἡ μὲν φώκη προχωρεῖ πρὸς τὸν νεήλυδα, ὁσφραίνεται αὐτόν, δεικνύει φιλικὰς διαθέσεις, θέλει νὰ παίξῃ μετ' αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ κροκόδειλος ὀπισθοδρομεῖ μέχρι τῆς γωνίας τῆς δεξαμενῆς, ἀνοίγει καὶ κρατεῖ ἀνοικτὸν πελώριον στόμα ὀπλισμένον διὰ φοβερῶν ὀδόντων, οὗς δεικνύει κατὰ τῆς φώκης ἣν φαντάζεται ὡς ἐχθρόν. Ἡ διαφορὰ αὕτη τῆς διαγωγῆς κατὰ τὸν ἄλλοι διαφορὰν χαρακτῆρος καὶ νοημοσύνης.

Πολλάκις ἐγένετο ἀπόπειρα ὅπως πρακτικῶς χρησιμοποιηθῆ ἡ νοημοσύνη αὕτη καὶ κοινωνικότης τῶν φωκῶν. Ἀνέγνωμέν που ὅτι ἀλιεὺς τις μετεχειρίζετο ἐξημερωθεῖσαν φώκην ὅπως διευθύνῃ τοὺς ἰχθύς εἰς τὰ δίκτυά του. Ὁ ἀλιεὺς ὡς ἔρριπτε τὰ δίκτυά του, ἔνευε πρὸς τὴν φώκην αὕτη ἐβυθίζετο εἰς τὴν θάλασσαν διέγραφεν ὑπὸ τὸ ὕδωρ μεγάλην καμπύλην καὶ ἐπανήρχετο εἰς τὸ πλοιάριον· οἱ ἰχθύς κατεπτοημένοι ὤρων πρὸς τὴν ἐναντίαν διεύθυνσιν καὶ ἔπιπτον εἰς τὸ δίκτυον.

Ἡ δύναμις καὶ ἡ νοημοσύνη τῶν φωκῶν ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς ἔλξιν λέμβων καὶ ἐλαφρῶν πλοίων.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βυαρίας Λουδοβίκος Β' εἶχε πρὸ τινῶν ἐτῶν ἴσως δὲ καὶ σήμερον ἔχει, ἐν τῇ λίμνῃ ἐνὸς τῶν κτημάτων του φώκην ζευγυμένην εἰς μονόξυλον· τούτου ἐπιβαίνει ὁ βασιλεὺς διευθύνων τὴν φώκην δι' ἡνίων ὡς θαλάσσιον ἵππον.

Ἐν τινι θεάτρῳ τῶν Παρισίων ἐφέτος φῶκαι ἐξετέλεσαν γυμνάσματα ἄξια μεγάλης προσοχῆς.

Αἱ παραστάσεις ἐγίνοντο ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸ ἄκρον μεγάλης ὀρθογωνίου δεξαμενῆς, περὶ τὴν ὑπόαν ἐκάθητο αἱ θεαταί, εὐρίσκειτο ἐξέδρα δίκην θεάτρου, διὰ παραπετάσματος κλεισμένη, ἧς τὸ δάπεδον εἶχε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐπίπεδον. Ἐν τῇ δεξαμενῇ ἐνήχοντο τρεῖς φῶκαι· τὸ παραπέτασμα ἀναπετάννυται καὶ ἐμφνίζεται ὁ δαμαστής. Κάμνει νεῦμά τι, καὶ αἱ φῶκαι προσέρχονται εἰς αὐτὸν κολυμβῶσαι, ἀναρριχῶνται εἰς τὴν ἐξέδραν, καὶ ἀρχίζουσι τὰς ἀσκήσεις αὐτῶν, ὧν ἰδοὺ ἡ περιγραφή μετὰ τοῦ τίτλου ὃν ἔδιδεν εἰς αὐτάς τὸ πρόγραμμα.

Φῶκαι μουσουρογοί.—Αἱ τρεῖς φῶκαι τοποθετοῦνται ἐπὶ κλίνης τινὸς ὑψωμένης πρὸς τὸ μέρος τὸ ἐστραμμένον πρὸς τὸ δῆμόσιον ἐνώπιον μιᾶς ἐξ αὐτῶν ὁ δαμαστής θέτει εἶδος κιθάρας, ἐνώπιον τῆς ἄλλης τύμπανον, οὗ τὸ πληκτρον εἶνε προσδεδεμένον εἰς ἓνα τῶν παρὰ τὸ στήθος ποδῶν, ἐνώπιον τῆς τρίτης δὲ ζευγὸς κυμβάλων. Ἄμα τῷ προστάγματι ἀρχεται ἡ μουσική, ἐν ἄλλοις λόγοις τρομερὰ ὀχλοσοῖ, ἐκάστης φώκης πληκτούσης τὸ ὄργανον αὐτῆς ἀκαταπαύστως καὶ φιλοτιμουμένης νὰ βασανίσῃ ὅσον οἶόν τε περισσότερο τὰ ὦτα τῶν θεατῶν.

Ἡ αἰοιδὸς φώκη.—Αἰοιδὸς φώκη εἶνε ἡ παίζουσα τὴν κιθάραν ἐξακολουθεῖ κρούουσα τὸ ὄργανον αὐτῆς ὅσον σφοδρότερον καὶ ταχύτερον δύναται, συγχρόνως δ' ἐκβάλλει μυκηθμὸν ἠκίστα ἁρμονικόν.

Ἡ ἀκονιστρια φώκη.—Ἐνώπιον φώκης τινὸς θέτουσι ἀκονιστικὸν τροχόν· κινεῖ δὲ τοῦτον διὰ τοῦ ποδὸς αὐτῆς προσπαθοῦσα ὅσον ἔνεστι ταχύτερον νὰ στρέψῃ αὐτόν· σιδηρὰ λαβὴς ἢ μάχαιρα ἐπὶ τῆς πέτρας τιθεμένη παράγει σπινθήρας.

Ὀρχηστρὶς φώκη. Φώκη τις πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ, ἡ μουσική παίζει στρόβιλον τινα καὶ ἡ φώκη κολυμβᾷ ἐν τῇ δεξαμενῇ στροβιλιζομένην.

Τροφὸς φώκη. Πλαγγὼν τις εἶνε τεθειμένη ἐν λίκνῳ· ἡ φώκη κινεῖ τοῦτο διὰ τοῦ ῥύγχους τῆς, ἀνατρέπουσα αὐτὸ ἐνίοτε· ἔπειτα ὁ δαμαστής αὐτῆς θέτει τὴν πλαγγόνα ὑπὸ τὸν πόδα αὐτῆς, ἡ δὲ φώκη ἐπὶ τῶν νώτων κολυμβῶσα περιφέρει αὐτὴν ἐν τῇ δεξαμενῇ, τὴν κεφαλὴν τῆς ἐκτὸς τοῦ ὕδατος φυλάττουσα· ἡ αὕτη φώκη πίνει τὸ γάλα τοῦ νηπίου τῆς κρατοῦσα τὴν φιάλην ὑπὸ τὸν πόδα τῆς.

Καπνίζουσαι φῶκαι.—Ἐν τῷ στόματι ἐκάστης φώκης τίθενται μεγάλαι καπτοσύριγγες ἀνημημένοι, ὧν ἡ σύριγξ δὲν εἶνε τρυπημένη· αἱ φῶκαι ἔχουσαι ἐκτὸς τοῦ ὕδατος τὴν κεφαλὴν αὐτῶν κολυμβῶσιν ἐν τῇ δεξαμενῇ.

Κυνηγοὶ φῶκαι.—Ἐκάστη φώκη πυροβολεῖ πολλάκις διὰ περιστροφῆς ἢ *καρραμπίρας*, σύρουσα διὰ τοῦ ποδὸς αὐτῆς τὴν σκανδάλην τοῦ ὄπλου.

Αὐτρία φῶκαι. Ἄμα τῷ προστάγματι ἀναρριχῶνται εἰς κλίμακα καὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς καταπίπτουσι μετ' ὀρμῆς εἰς τὴν δεξαμενὴν.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὠφελείας ἢ δύναται νὰ παράσχουσιν αἱ φῶκαι, ἀξιοσημείωτοι εἶνε αἱ δύο ἐπόμεναι ἀσκήσεις :

Ῥυμουλικὸς φώκη. Παιδίον ἐπιβαίνει μικροῦ ἐφολίου· ἄμα τῷ προστάγματι τοῦ δαμαστοῦ ἡ φώκη βυθίζεται, περᾶ τὸν λαιμὸν αὐτῆς εἰς βύρσινον ἱμάντα προσδεδεμένον εἰς σχοινίον τι καὶ σύρει τὸ ἐφόλιον μετὰ μεγάλης ταχύτητος.

Ναυαροσῶσις φώκη. Παιδίον δωδεκαετῆς ῥίπτεται εἰς τὴν δεξαμενὴν, προσποιεῖται ὅτι πνίγεται, παλαίει πρὸς τὸ ὕδωρ, γίνεται ἄφαντον τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ φώκη ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτῆς, ὀρμᾷ πρὸς τὸ παιδίον μετὰ μεγάλης ὀρμῆς, τὸ ἀρπάζει ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος ὀπισθεν τοῦ λαιμοῦ, τὸ θέτει ἐπὶ τῆς βράχειός τῆς κρατοῦσα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἐπαναφέρει αὐτὸ εἰς τὴν ὄχθην.

Τοιαῦτα κατάρθωσεν ἄχρι τοῦδε ὁ ἄνθρωπος νὰ διδάξῃ τὰς φώκας· βραδύτερον ἴσως νοημονέστερός τις δαμαστής κατορθώσῃ πλειότερόν τι. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνάμεθα νὰ ἐρωτησωμεν ἂν αἱ φῶκαι δύναται νὰ παράσχουσιν πρακτικὰς ὠφελείας. Τοῦτο φαίνεται βέβαιον εἰς τοὺς διαρκῶς κατοικοῦντας περὰ τὴν θάλασσαν ἢ τοὺς ποταμούς, εἰς τοὺς ἀλιεῖς ἐπὶ παραδείγματι· ἂν δὲ εἶνε δυνατόν νὰ καταστῇ μόνιμος διὰ τῆς κληρονομικότητος ἡ ἱκανότης τῶν φωκῶν πρὸς ἀνάπτυξιν, εἶνε πιθανόν ὅτι θὰ γείνωσι κατὰ μικρὸν ἀληθῆ κατοικίδια ζῶα, δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἀλιείαν, πρὸς σωτηρίαν τῶν πνιγομένων ἢ ὅπως κομίζουσιν ἐκ τῆς ξηρᾶς σωστικὸν κάλων εἰς πλοῖον κινδυνεῖον. Ὁ

εἰδότες τὴν νοημοσύνην καὶ εὐμάθειαν τῶν φωκῶν ὅν θεωροῦσιν ὑπερβολικὰς τὰς ἐλπίδας ταύτας.

Ποῖα εἶνε τὰ μέσα τῆς διδασκαλίας, ὧν ποιοῦνται χρῆσιν οἱ δασκασταὶ πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν φωκῶν; Τὰ μέσα ταῦτα εἶνε ἀπλοῦστατα: ἄφ' ἐνὸς μὲν ἔχουσι ῥάβδον πρὸς τιμωρίαν, ἄφ' ἐτέρου δὲ κιβώτιον πλήρες τεμαχίων ἰχθύων πρὸς ἀνταμοιβήν. — Ἀμοιβὴ καὶ τιμωρία εἶνε τὰ δύο μεγάλα μέσα τῆς ἀγωγῆς τῶν γεγυμνασμένων φωκῶν ὡς καὶ τῶν μαθητῶν.

(Nature)

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

Ὁ Dr G. Wachsmuth προέτεινε νέον τρόπον θεραπείας τῆς διφθερίτιδος, δι' οὗ ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων κατὰ στατιστικὰς πληροφορίας καταπίπτει εἰς 2—3 τοῖς ἑκατόν. Ὁ ἐφευρέτης τῆς θεραπευτικῆς ταύτης μεθόδου ἐδημοσίευσεν ἐν ἐκτάτει τ' ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεων του εἰς τὴν «Γενικὴν κεντρικὴν ἰατρικὴν ἐφημερίδα». Συνίσταται δὲ ἡ νέα αὕτη μέθοδος εἰς τὰ ἑξῆς: Ἐν πρώτοις προκαλεῖται ἰσχυρὰ ἐφίδρωσις τοῦ ἀσθενοῦς, περιτυλισσομένου δι' ὑγρῶν σινδόνων καὶ μαλλίνων ὑφασμάτων, εἶτα δὲ ἐφαρμόζονται λουτρά καὶ ἀποπλύσεις τοῦ σώματος. Ἡ θεραπεία αὕτη καταβιάζει τὴν θανατηφόρον θερμοκρασίαν καὶ τότε ταχέως καὶ δραστηρίως ἐκκρίνει πρὸς τὰ ἔξω τὰς νοσογόνους οὐσίας, ὥστε ἡ θεραπεία ἐπακολουθεῖ ἐντὸς δύο ἢ τεσσάρων ἡμερῶν. Ἰδίως ὠφέλιμος κατὰ τὸν ἰατρὸν Wachsmuth εἶνε ἡ ἀφαίρεσις ὕδατος ἀπὸ τοῦ σώματος διὰ τῆς ἐφιδρώσεως, δι' ἧς συγκεντρουμένων τῶν ἀλάτων τοῦ αἵματος καθίσταται ἀδύνατος ἡ ὑπαρξίς ἐν αὐτῷ παρασιτικῶν νοσογόνων ὀργανώσεων μὴ δυναμένων νὰ τραφῶσι περαιτέρω. Τὴν δρᾶσιν ταύτην τῆς ἐφιδρώσεως ὑποβοηθοῦσι μικρὰ δόσεις χλωρικοῦ καλίου. Κυρίαν σημασίαν ὁμοῦ κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην τῆς θεραπείας ἔχουσιν ἡ ἔλλογος ἐφαρμογὴ τῶν περιτυλίξεων δι' ὑγρῶν σινδόνων, ἡ ἐπίθεσις αὐτῶν, αἱ ἀποπλύσεις εἰς ἅτινα πάντα πρέπει νὰ προσέχη πολὺ ὁ ἕκαστος ἰατρὸς ἢ ὁ ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν τούτου νοσοκόμος ἢ βοηθός.

M*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἰατρὸς τις ἐζύγισε 25,000 παιδία διαφόρων ἡλικιῶν, ἰδοὺ δὲ τ' ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεων του: Μέχρι ἡλικίας ἑνδεκά ἢ δωδέκα ἐτῶν τὰ ἄρρενα εἶνε μεγαλύτερα καὶ βρύτερα τῶν κορασίων, ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης μέχρι τοῦ δεκάτου τετάρτου ἢ δεκάτου πέμπτου ἔτους τὰ κοράσια ὑπερβαίνουν τὰ ἄρρενα κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ βῆρος. Μετὰ

ταῦτα αὐξάνουσι τὰ ἄρρενα, ἐν ᾧ τὰ θήλεα μένουσι στάσιμα. Τὰ εἰς τὴν μεσσίαν τῆξιν ἀνήκοντα παιδία εἶσιν ἐν γένει βαρύτερα τῶν τῆς ἐργατικῆς

Ἡ μουστάρδα ἐνοχλεῖ, φαίνεται, πολὺ τοῦς σκώληκας καὶ ἐμπνέει εἰς αὐτοὺς ἀκατακίχητον φρίκη. Δυναμέθη λοιπὸν νὰ ἐπωφεληθῶμεν τὴν φυσικὴν κύστην ἀντιπάθειαν, ὅπως ἀπαλλάξωμεν τῶν ἥμιστα ἐυρέστων τούτων ἐπιδρομέων τὰς γάστρας ἐν αἷς ἔχομεν ἄνηθ. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ βρέξωμεν τὸ χῶμα δι' ὕδατος ἀναμειγμένου μετ' ὀλίγης κόνεως μουστάρδας. ἐν ἀναλογίᾳ μικρᾶς κουταλιᾶς πρὸς ἡμίσειαν λίτρην ὕδατος. Ἄν τὸ φάρμακον τοῦτο δὲν εἶνε ἀναμάρτητον, δὲν εἶνε ὁμοῦ οὐδὲ ἐπιβλαβές, διότι οὐδὲως καταστρέφει τὰς ρίζας τῶν φυτῶν.

Αἱ φωλεαὶ τῶν χελιδόνων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ προσφιλέστατον ἔδεσμα τῶν Σινῶν, κατασκευάζονται ὑπὸ τῶν σαλαγκάνων χελιδόνων, ὧν βρίθει τὸ Ἰνδικὸν ἀρχιπέλαγος. Δὲν περιέχουσι οὐδὲν ζωϊκὸν πρῶτον οὐδὲ θιλάσιον, ἀποτελοῦνται δὲ ὑπὸ ζωϊκῆς πηκτικῆς μεγάλης ἀναλογίαν ἐχοῦτης πρὸς τὴν ἐκ βοείου κρέατος παραγομένην. Ἡ πηκτικὴ αὕτη κατασκευάζεται ἐν αὐτῷ τῷ στομάχῳ τῶν πτηνῶν τούτων, ἅτινα ἐκβάλλουσιν αὐτὴν καὶ προσκολλῶσιν ἐπὶ τῶν βράχων διὰ τῶν ποδῶν δίδοντα σχῆμα φωλεᾶς, καὶ προσφυλάσσοντι αὐτὴν ἀπὸ τῆς βροχῆς. Ἐξωτερικῶς ὁμοιάζει πρὸς τεμάχιον ἰχθυόκολλας λευκοῦ ἐρυθρωποῦ χρώματος.

Αἱ σαλαγκάναὶ χελιδόνες στήνουσι τὴν φωλεὰν αὐτῶν ἐν ἀπομεμονωμένοις σπηλαίοις παρὰ τὴν θάλασσαν. Αἱ καλλίτεραι φωλεαὶ ἀποστέλλονται εἰς Πεκίνον πρὸς χρῆσιν τῆς αὐτῆς. Ἐν Σινικῇ θεωροῦνται ὡς ἐνδυνάμωντικὴ τροφή καὶ ὁ ζωμὸς τῶν χελιδονίων φωλεῶν ἐκτιμᾶται ὡς τοιοῦτος καὶ στομαχικός.

Πρὸς παρασκευὴν τοῦ ζωμοῦ τούτου θράζουσι τὰς φωλεὰς εἰς ὕδωρ ἑκατόν βαθμῶν θερμοκρασίας εἰκοσιπεντάκις βαρύτερον αὐτῶν, ἐπὶ τρεῖς ὥρας κατὰ μικρὸν διαλύονται εἰς νήματα μαλακὰ καὶ διαυγῆ. Ὁ ζωμὸς οὗτος εἶνε εὐάρεστος, ἀλλὰ λίαν δειπνηρὸς. Ἐν Παρισίοις αἱ φωλεαὶ τῶν χελιδόνων πωλοῦνται πρὸς 700 τὸ χιλιογράμμον, ἐκίστη δὲ φωλεᾶ χωριστὰ πωλεῖται 7 μέχρι 8 φρ. Ἡ τιμὴ αὐτῶν εἶνε βεβαίως λίαν ὑπερβολικὴ ἄλλα τοῦλάχιστον δὲν βλάπτουσι τὸν στόμαχον, ἀλλὰ μόνον τὸ βελάντιον.

Εἰς τὸν Ὠμῶν Μόρον, τὸν ἀκέραιον δικαστὴν, πλοῦσις τις κάτοικος τοῦ Λονδίνου ἔχων σπουδαίαν ὑπόθεσιν, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ δικασθῇ ὑπ' αὐτοῦ, ἀπέστειλε δῶρον δύο χρυσᾶς φιάλας λαμπρῶς ἐξεργασμέναις, νομίζων ὅτι διὰ τούτου θὰ διέθετεν ὁμοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν δικαστὴν. Εἰς ἀπάντησιν ὁ Μόρος διέταξε νὰ γερμίσωσι τὰς φιάλας ἐκ τοῦ ἀρίστου κίνου του καὶ παρέδωκεν αὐτάς εἰς τὸν κερμίσαντα δύο φιάλας, λέγων: «Εἶπε εἰς τὸν κύριόν σου, ὅτι ἐὰν εὖρη καλὸν τὸν οἶνόν μου, εἴμπορεῖ νὰ στείλῃ πάλιν νὰ ζητήσῃ ὅσον θέλει ἀκόμη.»